

Ходи напред-назад,
без цел и без посока.
Броди.
Без да спира и без да чувства глад.
Чувства щастие, чувстваше болка.
Търси.
Но не знае точно какво
и се пита защо
никога не го намира...
Но не спира.
Краката му треперят,
дрехите му - мръсни,
понякога забавя и се губи
друг път забравя и се чуди.
Копнее
да намери цел,
да намери посока,
да намери утеха,
при това дълбока.
Рядко да се губи,
рядко да трепери,
за миг само да почувства,
че това,
което търси,
е намерил.

***

Возя се кротко,
компания ми прави
тихийт тропот на дъжда.
Гледам към хората,
изстиващи бавно в мраза.
И млади, и стари,
леко тътрят крака,
късно е вече,
те свеждат глава.
Скоро
ще бъдат
у дома.
Над тях
старите фенери
контрастират ясно с нощта,
очите ми се затварят,
едва ги крепя.

От тъмно към светло,
прелива неусетно,
тогава заспивам,
от света,
за кратко,
се скривам.